

MELDURIN

Eg havi lisið allar teir føroysku klassikararnar, og so eri eg eisini ein rættiliga stórur fjeppari av Christian Matras

hildið mær aftur, nú eg hevði møguleikan at søkja embætið har. Nú fáa vit so at síggja, hvussu galið tað er, flennir Jóannes, ið hinvegin heftir seg við, at prestar so sanniliga eisini trívast væl á Viðareiði.

– Eg las hjá einum fróðarmanni á Facebook nú um dagarnar, at eg verði prestur nummar 45 á Viðareiði, síðani tann fyrsti presturin kom í Ónagerði heilt afturi í 1541. So tað man ikki vera so galið, og eg gleði meg í øllum førum til at koma í gongd.

Norðoya eystara prestagjald fevnir um bygdin Viðareiði, Hvannasund, Norðdepil, Depil, Norðtoftir, Svínø, Hattarvík og Kirkju, og tí er greitt, at arbeiðið eisini fer at fevna um eitt sindur av ferðing, so sum at fara til Svínø og Fugloyar.

– At skula samstarva við fólkin í øllum hesum bygdum og plássum er nakað, sum eg gleði meg sera nógv til, og ikki minst eru útoyggjarnar nakað serligt. Tað merkir jú, at eg kanska skal á sjógvin onkran vetrardag í ringum veðri, men tað mugu vit bara taka við, tí tað hoyrir til, sigur hann.

– Hetta er tað minsta prestagjaldið í landinum, so her er møguleiki fyri at koma at kenna fólk á ein øðrvísi hátt, enn tað vildi verið í onkrum av teimum størri prestagjaldunum í landinum.

Gleðir seg nógv

Millum teirra, ið hava givið Jóannes Purkhús góðan íblástur í lestrartíðini, hevur verið Meinhard Bjartalíð, og saman við Hanusi á Gørðum hevur hann verið ein prestur, ið hevur verið við til at hildið Jóannesi til.

– Ígjøgnum mína lestrartíð havi eg prædikað nakrar ferðir í føroyskum kirkjum, og har hava tað serliga verið teir báðir, ið hava verið fúsir at bjóðað mær upp á prædikustólin í onkrum av sínum kirkjum nakrar ferðir. Upp á tann mátan havi eg havt møguleikan at búnast, tí eg eri sloppin at skriva prædikur, sum eg havi fingið brúkt í praksis, sigur komandi viðareiðisprestur.

– Og ta allarfyrru ferðina bleiv eg veruliga tveittur fyri leyvurnar, tí Meinhard Bjartalíð læt meg prædika í

Glyvra kirkju sjálvan jóladag í 2012. Tá var eg nervøs, men kann aftaná frøast um, at nú havi eg so roynt tað, og tí kann eg kanska hugsa sum so, at tá er alt tað, ið kemur aftaná, til at yvirskoða. Men so skal eisini sigast, at Meinhard hevur nú ikki bara tveitt meg fyri leyvurnar, men hevur yvirhøvur verið ein góður sparringspartnari ígjøgnum lestrartíðina, tí eg havi altíð kunnað spurt hann til ráðs, um okkurt ivamál var.

Umframt alt hetta við gudfrøði, so er Jóannes Purkhús ein ungur maður við áhugamálum og øðrum, sum eisini aðrir ungir menn hava.

– Ja, eitt nú havi eg havt áhuga fyri fót bólti, so langt aftur sum eg kann minnst, og sum yngri spældi eg eisini við KÍ, hóast eg nokk so tíðliga sá, at tað helst ikki var har, eg hevði ta stóru yrkisleiðina. Men eg havi altíð hildið við tveimum liðum, sum sjálvandi er tað bláa í Klaksvík og so tað reyða í Onglandi, Liverpool. Eg havi fylgt við øll árin, og nú ber tað so upp aftur betri til, við bæði interneti og fylgisveinasjónvarpi, sigur Jóannes, ið eisini dámar væl at ganga túrar og so helst allarmest kennir seg væl, tá hann situr fordjúpaður í eini bók.

– Ja, mær hevur altíð dámt øgiliga væl at lisið, og tað hevur verið bæði fakbókmentir, men annars góðar skaldsøgur og yrkingar, so tað fevnir nokk so breitt. Eg havi lisið allar teir føroysku klassikararnar, og so eri eg eisini ein rættiliga stórur fjeppari av Christian Matras, sum jú var ættaður av Viðareiði, so tað verður eitt upplivisli at koma hagar at búgva og virka, og tað gevur helst tí heila eina eyka dimensjón. Men Viðareiði hevur yvirhøvur so nógv gott, og nú eg skal byrja í kallinum har, er tað júst hesa góðu tíðina, nú tað grønkast og byrjar at vára, so eg úr Ónagerði kann síggja yvir á Múla og Kunoyarnakk, samstundis sum eg kann frøast um smálombini. Jú, eg má viðganga, at eg gleði meg øgiliga nógv.

– Viðareiði hevur eisini verið fyrsta kallið hjá fleiri prestum, so tað kennist sum eitt gott stað at byrja, sigur Jóannes Purkhús

Mynd: Hilmar Jan Hansen